

קולקטיביות זכרונית

כי החברה שזכרת ביחד ...

ביום-יום הקיבוצי המציאות שלנו מובנת מאליה. אל אף העובדה שאנחנו יודעים שהקיבוץ עבר שינויים רבים, לא פעם קשה לדמיין שמה שיש היום לא היה תמיד. בדפים החודשיים האלה אנחנו נוהגים להעיף מבט על שינויים, וכך לחבר את היום שלנו למציאות העבר – מציאות שחלק מאיתנו זוכרים ושאחרים מעולם לא הכירו. החודש נעיף מבט על משהו שנעלם לחלוטין, על מוסד שנמצא בשינויים תמידיים די בולטים, ועל מוסד שהשינוי שמתרחש בו איטי מאד, אבל במהלך השנים יצר מציאות שונה לחלוטין ממה שהיה תחילה.

הו מה יפה את חצור, בשלל צבעים ואור! רבים מתפלאים מהיופי של הגיבון בחצור. והיופי הזה מקבל משנה תוקף לאור העובדה שהקיבוץ ממוקם באחד האזורים הפחות מרשימים מבחינת הטבע בארץ. היופי הזה איננו במקרה, אלא פרי עמלם של אנשי גינות הנוי, ובראשם טובה שומרון, אשר הפכו חזון למציאות.

ראו בסרטון: <https://youtu.be/60ndeE4jRVw>

וגם: <http://archives.luftmentsh.com/?p=1822>

ראו גם בפייסבוק: [מבחר עצי חצור](#)

היום העובדה שאנחנו עוברים דרך הקופה **בחדר האוכל** מובנת מאליה ואפילו הגיונית. אבל ב-1995, כאשר הפרטה במזון יצאה לדרך, הנושא הזה היה חדש, ורבים מאיתנו התקשו לעכל את השינוי. צוות הווידאו בחן את התהליך הן מהמבט של מחסן המטבח והן מהמבט של הסועדים. במרחק של כמעט שלושים שנה ההתייחסויות בוודאי נראות די מוזרות.

ראו בסרטון: <https://youtu.be/T4OGNpXIQHs>

וגם: <http://archives.luftmentsh.com/?p=1454>

יש דברים, כמו גינות הנוי, שקצב השינוי בהם איננו נראה לעין. אמנם חצר הקיבוץ של היום איננו דומה בכלל למצבו בעלייה לקרקע, אבל השינוי הדרגתי. לעומת זאת, בחדר האוכל אפשר בקלות לציין מתי שינויים משמעותיים התרחשו. ויש גם תופעות שפעם היו חלק אינטגרלי מנוף הקיבוץ ובעצם נעלמו לחלוטין. שמירת הלילה בבתי הילדים היא אחת התופעות האלו. החודש נצלול לתוך מספר היבטים של המוסד החשוב, והכמעט נשכח, הזה.

<http://archives.luftmentsh.com/?p=1389>

החומרים אשר בדף נלקחים מאתר **האינטרנט**, אתר **הפייסבוק**, וערוץ ה-**YouTube** של הארכיון.